

Mehmet Sabri Kılıç

- şiirler -

Yayın Tarihi:

27.10.2009

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Mehmet Sabri Kılıç

** Sağlıklı yaşadığı her yeni günü, ŞİİR tadında yaşamaya çalışan bir OKUR/YAZAR...

ŞECERENAMEM

Hikâyemi anlatsam
Kaç mısra yazar
Naşıl desem, bilmem...
Doğduğum yerden başlasam
Bir kaç mısra ile
Hani, 'gitmesek de, görmesek de
o köy, bizim köyümüz' dedikleri
'uzakta bir köy' var ya...
İşte ben, elektriksiz
Şusuz, yolsuz, okulsuz
İnsanı yarı aç, işsiz
Parasız, pulsuz
Şimdi yerinde yeller esen
Ö köy doğumlu
O köylü
Yalnız Şair'im...

İlk adım Mehmet
İşim zor, zahmet
Beklentim rahmet
Elimde kalem
Sırtımda çilem
Seyrimde âlem
Şiir okur, Şiir yazarım

Ve umutlarımı hep, nakli yekûn ile
Yarına devir etmekle geçiyor ömrüm...

Eserleri:

- * YA SEN OLMASAYDIN (Şiir Kitabı - 2005)
- * ŞİİRLERİM (Anı Kitabı - 2008)
- * GÜLÜMSEDİĞİN ZAMAN (Şiir Kitabı - 2009)
- * GEÇ KALDIK... (Roman - 2009)

*****

Œir benim gönöl bahçemdir
Her mısra da yüregim
Her mısra da sevgim
Her an, yeniden çiçek açar...

00- Onlar Bizim Kadınlarımızdı

**Bu Şiir'i 8 Mart Dünya Kadınlar günü vesilesiyle Ana'mın şahsında bütün Kadınlarımıza ithaf ediyorum...
Dileğim, onlara senede bir gün vermek yerine, bir ömür boyu hak ettikleri değeri vermektir...

Onlar bizim kadınlarımızdı
İlk tanıdığım kadınlardı
Birisi anam, birisi bacımdı
Bilmezdim
Ne zaman uyur, ne zaman uyanırlardı...

Doğurgandı benim anam
Hep iki canlıydı
Dur-durak bilmez çalışır, çabalardı
Canım anam, bir de tez canlıydı...

Okula başladığımda ilk öğretmenim
İlk sevgilimdi anam
Tek arkadaşım, sırdaşım bacımdı
Gururum, baş tacımdı...

Delikanlı dedikleri zamanımda
Bir kadına vuruldum
Aşk ile coştum, sevda ile duruldum
Kimi yandım uğruna, kimi kor oldum...

Kadınlarımız, canlarımız,
Aşklarımız, heyecanlarımız...
Hayatımıza anlam veren renklerimiz
Gizli kahramanlarımız, KADINLARIMIZ...

07 Mart 2009 / İZMİR

Mehmet Sabri Kılıç

00-) Toprak ile vuslatin demi...

Uzarlarda bir geceye siginmis sanki koca ömrüm
Canımı yaka, yaka gecmez iken zaman, her sey kördüğüm
Sevgilinin basak sarisi saclarından mi savrulacak dersin ölüm
Neredesin simdi ey gencligim, bak, yalnızligim an be an büyüyor...

Kücücük bir odada yıllar yili kocaman bir gecmis
Ne hesabi tutulmus, ne de pahasi bicilmis
Hepsi bir nefesin ucunda simdi, gerisi bos sanki, silinmis
Neredesin simdi ey gencligim, bak, yalnızligim an be an büyüyor...

Sorgusuz, sualsiz emrine amade bekledigim son nefes
Agu da olsa, serbet niyetine icecek bir gün seni herkes
Yeter ki yani basimda sevdiğim olsun, kulagimdaki son ses
Neredesin simdi ey gencligim, bak, yalnızligim an be an büyüyor...

Veda degil bu misralar, yasam ile derin bir hasbihal
Ne gördün, ne duydun, gecen ömürden dersini al
Ben hos biraktim seni ey sevgili, sen de hosca kal
Neredesin simdi ey gencligim, bak, yalnızligim an be an büyüyor...

.....Anadan üryan, dünyaya geldigi gibi bedenim
Almis basini musalla tasina dogru gidiyor
Toprak ile vuslatin demini sürüyor, izini sürüyor
....izini sürüyor...

19 Ekim 2009/Berlin

Mehmet Sabri Kılıç

00-) Haberin Olsun

Yad ellerdeyim simdi,senden uzaklarda
Belli degil hangi mevsimdeyim buralarda
Sararmis yapraklarda, kurumus topraklarda
Sesi kisik sarkilarda sen yoksun, haberin olsun

Hasretini resmeder dururum gecelerime
ismini andikca can gelir hecelerime
Yollar uzak, hangi kus konar yücelerime
Bir amansiz gurbete düstüm, haberin olsun

Disarida yagmur yagar, camlar bizsiz islanir
Sevdan ile sirilsiklam gönül daglarina yaslanir
Ne ben bikarim seni özlemekten, ne gönlüm uslanir
Alev, ates düsmüs askimiza, haberin olsun

Gün ne zaman dogar, gece ne zaman olur
Seninle calar saatim, gunum sende son bulur
En deli zamanda hayallerim saclarinda savrulur
Mecnun oldum, ciktim yollarina haberin olsun

Askin atesine biraktim deli gönlümü
Ugruna heba ettim üç günlük ömrümü
Bir kerecik olsun seninle el, ele güldüğümü
Göremezsem, gözlerim acik gider haberin olsun

22 Ekim 2009/Berlin

Mehmet Sabri Kılıç

00-) Kalemim Kırık

Dün gece yine yalnızdım
Yine eksikti bir yanım
Şiir çekti canım
Kurdum çilingir soframı
Bir, iki...
Dökünce mısralarımı
Hey deli gönlüm
Hey gözünü sevdiğim
Hey Şiir'de can bulan garip Şair, yaz
Aşk ile yaz, yaz ki
Ah ile tükenen ömrüne
Mısra, mısra can gelsin...

.....

Uzaklarda şimdi sevgili
Elleri, ellerimde
Birlikte tutuyoruz yarınları
Gözleri kocaman
Gözleri umut
Gözleri yüreğimi okşuyor
Birlikte seyrediyoruz mutlu çocukları
Yarınları bakıyoruz
Çiçek açmış Kardelenler...

.....

Van'da
Bir gelin başı süslüyor sevdiğim
On yedisinde ölüme yoldaş
Yaz Şair'im, yaz
Yavaş, yavaş
Mısra, mısra yaz
Utansın ölüm
Utansın töre denen zulüm...

.....

Kanıyor ellerimiz
Yanıyor yüreklerimiz
Sancılar içindeyiz
Her birimiz bir yanda
Kırık sevilerdeyiz
Ah ateş
Ayrılık yangın
Şimdi bir yangın yerinde
Alevler içindeyiz...

.....

Seni özleyorum yar
Beyazlar içinde
Zilha gelini görüyorum
Hiç, yakışmamış ölüm...

.....

Soframa bereket girmiş sanki
"haberim var mı" diyor Ahmed Arif
Döküyorum yine mısra, mısra
"kimi sevsem, sensin" diyorum Attilâ İlhan'dan
Can baba'dan,
Nazım ustadan okuyorum...

....

Kesmiyor,
Kesmiyor canım, kesmiyor
Hüngür, hüngür ağlıyorum
Ölesiye doluyum bu akşam
Kırıyorum kalemimi
Ölümü yazdı diye
Ve son bir mısra daha
Seni yazmak istiyorum...

.....

Gözyaşlarını siliyorum bütün çocukların
Kalemim kırık, yazamıyorum
Yazamıyorum ya, haykırıyorum işte
Se-ni se-vi-yo-rum...
Seni seviyorum kadını
Seni seviyorum
Seni seviyorum...

.....

Mehmet Sabri Kılıç

00-) Mektubun geldi...

Mektubun geldi bu gün,diyorsun ki baska bahara
Kim bilir daha kac geceler, kac centik atarim duvara
Beklemesine, beklerim de ben, ya aklım cikarsa firara
Vakit gec olmadan, geleceksen gel artık sevdiğim
Viran olmus gönül bagimi dereceksen der artık sevdiğim
.....

Karsi dagin karlari eriyip durur bahar geldi diye
Bir yavru ceylan seker yamacında sen diye
Bunca hasret ile kavrunan askimizdan geriye
icimdeki buz daglari erimeden, geleceksen gel artık sevdiğim
Sevdan ile yanın bagrına derman olacaksın ol artık sevdiğim
.....

Bir garip asigim seni yazar dururum daglara, taslara
Görsem de kurban olsam sürme gözlere, kalem kaslara
Gözüm yollarda kac baharimi döndürdün kara kislara
Son baharım da bitmeden geleceksen gel artık sevdiğim
Bicare aklımı ziyan etmeden geleceksen gel artık sevdiğim
.....

24 Ekim 2009/Berlin

Mehmet Sabri Kılıç

00-) Çok şükür ki aşığım...

Nazım Ustaya...

'... Çok şükür aşığım"
Dediğin gibi ustam
Çok şükür ki aşığım
Seviyorum İnsanını
Seviyorum havasını
Suyunu, toprağını
Seviyorum çok şükür
Memleketimi seviyorum...

'... Çok şükür aşığım"
Dediğin gibi ustam
Çok şükür ki aşığım
Seviyorum işimi
Ekmeğimi
Çocuklarımı, eşimi
Seviyorum çok şükür

Sevdiklerimle aynı dünyada
Yaşamayı seviyorum ustam
...Çok şükür ki aşığım...

Mehmet Sabri Kılıç

00-) Ağla Yüreğim, Ağla...

Fırtına öncesi sessizlik gibi
Bilirim suskunluğunu
Öylece taşarsın deli, divane
Yağmur, bulut bahane
Bilmezsin dur nedir, durak nedir
Sığmazsın bendine...

Sırsız bir ayna kaç a b6ler seni
Hangi dağlarda a6ar 6i6eklerin
Kim ağlar senin i6in, kim yanar
Taş deli gönlüm, taşabildiğin kadar
Çek pimini artık, patlasın suskunluğun
Yanacaksam yanayım, yandığım kadar...

Kıyametin kopar, ateşin korlanır
Mevsimsiz yağmurlara tutulur gözlerim
Buz kesici düşlerim suskunluğunda kilitlenir
Bi6are yalnızlığına boyun b6kerim
İ6ten i6e duyarım seni, avazım dillenir...

Ağla y6reğim,ağla...

06 Ağustos 2009/İstanbul

Mehmet Sabri Kılıç

00-) Üsküdar'da...

Üsküdar'da, Salacak'ta yürüyorum
Çocuklar kırma tüfekle balonları vuruyorlar
Kıymayın, vurmayın diyorum
"Git oradan be amca, deli misin, nesen" diyorlar...
Vurmayın balonları, vurmayın umutları
Filistinde de çocukları vuruyorlar
Balonla oynamayı hayal eden çocukları
Siz... Hiç olmazsa siz, çocuklar
Siz vurmayın...

Yürüyorum, koynumda yalnızlığım
Uzaklara takılıyor gözlerim, martılara
Önünde durmuşum, farkında bile değilim
Kız kulesi ışık, ışık gülümserken ufuklara
Denizin mavisine dökülüyor sanki düşlerim
Mavi boncuklar takıyorum doğmamış çocuklara
Bir yanda yüreğim üşürken, bir yanda terliyor ellerim...

Oysa ne hayallerle gelmişim bu gün sahile
Bir sıcak salep içecektim, dostun selamı ile
Kulaklarımı tirmalarken ölüm haberleri yolda bile
Tutamadım Şair yanımı işte, isyanım geldi dile...

Üsküdar'da, Salacak'ta bir gün mutlaka seninle
Bu sahilde, Kız kulesinde maviye bakarak
Mutlu bir dünya için şarkılar söylemek ümidiyle
Damağımda içtiğim sıcak salebin tadını alarak
Yürüyorum... Koynumda yalnızlığım
Dostluğa, kardeşliğe, insanlığa yürüyorum...

9 Ocak 2009/Üsküdar

Mehmet Sabri Kılıç

00-Tutku ile sevdim seni...

Gençtim, delikanlıydım
Daha yolun başındaydım
On yedi,
Bilemedin, on sekiz yaşındaydım
Seni Leyla, beni Mecnun saydım
Tutku ile sevdim seni...

Bilemedim, gün olur, devran döner
Gençlik ateşi zamanla söner
Derdin bini gelir, biri diner
Tutku ile sevdim seni...

Ateş oldun yaktın bağırimi
Dağlara, taşlara yazdım çağırımı
Senden ayrı yanan, yürek ağrımı
Hiçe saydım, tutku ile sevdim seni...

Yol oldun yüreğime onca zaman
Dil oldun dileğime, olmadı duyan
Seni benden, beni senden ayrı koyan
Kadere inat, tutku ile sevdim seni...

Senden uzak, gurbet düştü yollarıma
Felek prangalar taktı kollarıma
Sensiz boy vermeyen dallarıma
Can oldum, tutku ile sevdim seni...

Gönlümce tutamadım ya bir kez elini
Ömrümce hayal edip, durdum saçının telini
Sen ki rüyalarımın beyaz kanatlı gelini
Bunca zaman, tutku ile sevdim seni...

05 Nisan 2009/İstanbul

Mehmet Sabri Kılıç

Acısını Bilirim

Küstüm
Bırakıp gidiyorum işte
İlk değil böylesine gidişim
Acısını bilirim...
Bu gitmelerin
Hiç dönmedim
Gittiğim yerden
Hiç sevmedim
Gittiğim yeri
Aci ise biri
Zehirdir
Zıkkımdır diğeri...
Gidiyorum sevmelerden
Yabancı değilim
Acısını bilirim
Yalnızlığın
Bilirim bilmesine...
Vefasızlığın
Hainliğin
Zulmünü de bilirim...
Kör bıçak kesilir
Kahrolası yokluğun
Sevdanın bedelidir
Kan tükürmelerim
Tanrı şahidim
Pişman değilim
Çocuksu gelmesin
Küsmelerim...
Her seye varım
Açlığa, yokluğa
Yoksulluğa varım...
Değilmi ki kahtelik
Değilmi ki hainlik
Bütün kitaplarını yakarım
Küstüm, gidiyorum işte
İster anla
İster anlama
Ben ölesiye
Sevmelere varım...

Mehmet Sabri Kılıç

Adamım

Dünyaya meydan okur gibi bir halin var
Elinde yine bitmeyen sigaran
Yakası kirli gömleğin
Sararmış bıyıkların hiç değişmez mi
Ne çabuk unuttun dünü
Yarın aklına gelmez mi be adamım...

Hadi ben kandım, inandım ya sen
Yerden göğe kadar yanlış yaşadıkların
Bir yalan, bir olmaz seninkisi
Bana ağlamak senin işin mi demelisin şimdi
Söyle, sana ağlamak benim işim mi be adamım...

Daha dün sen mahpushanede iken
Kaç dostun vardı, kaç arayanın
Ne çabuk unuttun bana ettiğin yeminleri
'Aahh bir gün yüzü göreyim, göreceksin'
Göreceğim bu kadar mıydı be adamım...

Gel, sen harcama seni
Aynaya bak
Yorgun yüzünde okuyacaksın kendini
Böyledir işte insan olmak
Bir düşeceksin, bir kalkacaksın
Neden düştüğünü unutmayacaksın
Üstüne vazife değil dediğini duyar gibiyim
Göz göze kalıp ağladığımız günü unutma
Ve beni bir daha ağlatma be adamım...

12 Aralık 2005 - İstanbul

Mehmet Sabri Kılıç

Adın Düşmedi Dilimden...

Belalı yüreğim yine sevmenin dar boğazında
Sonu yok bu sevdanın vaz geçilmez kavgasında
Ne fırtınalar yaşadım bilsen, ne sancılar arasında
Geceler şahidim, yıldızlardan sordum aradım seni
Adın düşmedi dilimden, unutamadım seni...

Sustu türkülerimiz, söylenmez oldu şarkılarımız
Söyle sevgilim nazara mi geldi ölesiye aşkımız
Yalan mıydı yoksa, rüyamıydı yaşadıklarımız...
Geceler şahidim, yıldızlardan sordum aradım seni
Adın düşmedi dilimden, unutamadım seni...

Susuz kaldı gönül bahçeme diktiğin güller
Başka el tutar mı sandın, bıraktığın kırılmalı eller
Dile gelse de yer, gök, biliyorum sana ne der
Geceler şahidim, yıldızlardan sordum aradım seni
Adın düşmedi dilimden, unutamadım seni...

Mehmet Sabri Kılıç

Ağlama Sakın

*** Teskeresine kırk gün kala Şehit olan Mehmetçiğimizin nişanlısı Kardelen kızımıza ithafen***

Sakın ha, ağlama
Sen ağlamamalısın bebeğim
Hüzün dolu bakışlarını dikme gözlerime
Canım yanar, dayanamam, ölüüm
Sen ki benim Kardelen çiçeğim
Sen ki Anadolu'mun süslü gelini
Kara kışlarımın cefakar anası
Dağ köyümün saçları belik,belik
Elleri nasırlı kızı
Ağlama sakın...

Bak muştusu geldi Mehmedimin
Teskere yakın
Ör saçlarını, salın
Şafak söküyor, ne zaman uyudun
Ne zaman uyandın...
Söyle türkülerini doğan güneşe
Selam olsun dosta, kardeşe
Akıl yeter mi soysuza, kalleşe
Ağlama sakın, ağlama bebeğim
Sen ağlamamalısın...

Sen ki kara kışlarımın çiçeği
Sen ki Kardelenimsin
Bak, göreceksin gün gibi gerçeği
Ne Mehmedim ilk, ne de sen son gelin
Sözüm cana kıyanlara
Evet, adınız gibi bilin
Bu memleket bizim...
Ölüüz,
Her gün ölüüz...
Bilmediğiniz, Kardelen çiçeğimiz
Her gün yeniden açar,
Yeniden söyler Mehmedimin türküsünü...

02 Aralık 2008/İstanbul

Mehmet Sabri Kılıç

Ağrı-lı Geceler

Memleketimin kiş geceleri
Yok, yoksul ve karanlık
Ağrı-lı geceler amansız
Ağrı-lı gecelerde zor insanlık...

Dışarıda kar
Dışarıda kıyamet
Ekmeğ derdinde babalar
İçeride aç bekleyen yavrular...

Burası Ağrı
Burada uzun olur kişlar
Amansız olur
Sevmeleri kadar...

Bildim bileli karlıdır
Dumanlıdır Ağrı
Ve bildim bileli sırlıdır
Kahırlıdır Ağrı...

Mehmet Sabri Kılıç

Ağrı-m

Ağrı-m kar ile kışta güzel
Yiğit yar ile iş'te güzel
Ölüm düşman ile doğuşta güzel
Yiğitler yatağı güzel Ağrı-m...

Ağrı-m başın hep yücedir
Akılmaz yiğitliğin nicedir
Adın dillerde bir hoş hecedir
Yiğitler yatağı güzel Ağrı-m...

Ağrı-m bitmez tükenmez karın
Kan verir canlara soğuk suların
Yaz günü serin yaylaların
Yiğitler yatağı güzel Ağrı-m...

Ağrı-m taze gelin gibisin
Boyun ince sülün gibisin
Gül sevdiğim belin gibisin
Yiğitler yatağı güzel Ağrı-m...

Sevdalınım, sevdan ürkütür beni
Bulutlar üstünde yürütür beni
Mecnun misali eritir beni
Yiğitler yatağı güzel Ağrı-m...

Mehmet Sabri Kılıç

Ah Hasta Kalbim

Buraya kadar deme sakın,
Daha yürüyecek çok yolumuz var
Gönül bahçemizde derecek gülümüz var
Sevdiklerimize verecek elimiz var
Buraya kadar deme sakın ey hasta kalbim...

Aklı selime sığdıramadım seni
Bir gani gönül, bir umman oldun
Doymadın sevmeye, çok yordun beni
Aşk ile geçen bir zaman oldun
Buraya kadar deme sakın ey hasta kalbim...

Gurbette kaldık bir başımıza
Yalnızlığı katık yaptık aşımıza
Kim, ne yapsın şimdi göz yaşımıza
Buraya kadar deme sakın ey hasta kalbim...

Susmadın, sevgi diye inim inim inledin
Bin söyledim, bir dinledin
Vefa'lı değildin, vefasızlığı hiç bilmedin
Buraya kadar deme sakın ey hasta kalbim,
Ahhh Hasta Kalbim...

03 Nisan 2008/Berlin

Mehmet Sabri Kılıç

Ahh Nilgün

Ahh Nilgün
Bilsen ne haldeyim
Hayatımı ikiye böldün
Senden önce, senden sonra...
Akşam karanlığını salarken
Kahkahaların karışıyor gri bulutlara
Yağmur oluyor, yağ oluyor
Gözlerime doluyor
Sen gülerken
Dünya bir başka dönüyor
Kızgınlığım neye, kime, bilmiyorum
Ahh Nilgün,
Beni benden aldın bu gün
Şimdi hayatımı ortasından böldün
Senden önce, senden sonra...

Utanır oldum kendimden
Utanır oldum beceremediklerimden...
Tek parmağınla hükmettiğin dünyayı
Nasıl da dert edinmişiz,
Tasa edinmişiz
Meğer biz sadece birer.....mişiz

Ahh Nilgün ahh...
Bakar kör yüreklerimiz
Seni görebilse
Duyabilse kahkahalarını
Bir de onlara anlatsan
Suya nasıl soktuğun ayaklarını
Kahkahaların hiç eksilmesin
Daha çok şey var
Bize daha çok şey öğreteceksin...

Özür diliyorum senden
Özür diliyorum ayaklarımdan,
Ellerimden...
Özür diliyorum senin için
İnsan olduğum için yapamadıklarımdan...
Sana söz, artık ağlamayacağım
Gözlerimi kör edip dert yanmayacağım
Sana söz artık canımı, kanımı,
Her şeyimi insan olmak için adayacağım...
Kardeşim, canım,
Sevgili insanım Nilgün...
Haberin olsun,
Seninle daha güçlüyüm bu gün...

Mehmet Sabri Kılıç

Akıllı Çocuk

Akıllı çocuk,
İyi adam...
Bu ne tiyatro
Giydirmişler sırtına
Uyar mı, uymaz mı demeden
Şahnedede akıllı çocuk,
İyi adam...

Çocuk olamamış çocuk
Daha sekizinde simitçi
Dokuzunda, onunda boyacı
Mektep yok, medrese yok
Yaşamak her gün yeni bir sancı...
Al sana akıllı çocuk, iyi adam...
Herkesin iyi tanıdığı, kendine yabancı

Babasının aslan oğlu
Bol gelmiş damatlığı
Cebinde olmasa da harçlığı
Bu gün düğün dernek
Yarın asker ocağı...

Gözün aydın Mehmedim
Baba oldun
Bitti artık çocukluğun...

Mehmet Sabri Kılıç

Al sevdamızı yorgun yüreğimden

Sana düştü yolum bu akşam
Kayıplarda yorgun düşlerim
Tedirgin ve yarım uykularda
Geç kalma korkulu yastığım
Ayrılık örgülü, sen kuşaklı gecem
Al sevdamızı yorgun yüreğimden
Şaşkın sabahlara gidiyor gibiyim
Halel gelmesin gözümden sakındığım
Gülüşlerine...

Onca zamandır ayrıyız
Bilmediğim uzaklardasın ya
Kaç geceler kan tükürdüm
Yokluğunu nasıl çizdim belleğime
Ne terapilerden geçtim
Bu son dedim, ağlamayacağım
Bu son dedim, unutacağım
Yalan çıktı hepsi
Al diyorum sana
Al sevdamızı yorgun yüreğimden
Leyla ile Mecnundan beri
Böylesi yaşanmadı belki
Uzaklar örseliyor sevdamızı...

Daha önce de bırakmıştın
Yalnızlıklarda beni
Daha mı kördüm
Daha mı sevdalı
Korkmamıştım hiç yokluğundan
Uzat ellerini
Al gülüm
Al sevdamızı yorgun yüreğimden
Bırakma sakın...

31 Mart 2008/Berlin

Mehmet Sabri Kılıç

Anlamadım

dünya durdu
sustu saatler...
gün, belli değil
tarih, bilinmezde
dünyanın bilmem neresinde
ardında bir kaç damla göz yaşı
omuzlarda bir tabut
ben değilim, bu giden
benden evvel ölen
'tanrı rahmet eylesin,
ölen iyi insanmış' diyorlar
yaşarken anlamadım! ..
ne olur, tabutuma fısıldayın
ben nasıl insandım? ...

Mehmet Sabri Kılıç

Anmak geldi içimden...

Seni anmak geldi içimden bu gün
En çok sevdiğimiz türkü çalınıyor
Uzak bir yerlerde
Ve sanki birileri bizi çağırıyor
Hiç birlikte olmadığımız
Hiç beraber görmediğimiz bu şehirde
Bulutlar yokluğuna üzgün
Yağmur sen yoksun diye yağmada kararsız
Bu şehir değil yalnız,
Benim bildiğim bütün dünya
Sensiz geçirdiğim bütün ömrüm baharsız
Kış, kıyamet yokluğun
Göz gözü görmüyor yüreğimde
Şaşırmış olmalı zaman
Kala kalmış sanki yerinde...
Gel istersen dağıt bulutları
Türkümüzü birde biz söyleyelim bu şehirde
Yağmur istediği gibi yağsın
Bahar gelsin artık yüreklerimize...

30 Mart 2008/Berlin

Mehmet Sabri Kılıç

Armağan

İlk bakışmamızdı
Soğuk ve yağmurlu bir akşamdı
Yalanla başladı aşkımız
Her şeyden önce bana
Adını yalan söyledi...

Gözün kör olsun be aşk
Hangi hastalıkmiş
Senin kadar amansız
Kim, ne zaman bulacak ilacını
Ben kaçınıcı kurbanındım
Bir tek yalancı gülüşüne
Böyle, ölürcesine, nasıl inandım...

Inanmadım, inanmasına da
Kimselere
Hele, deli yüreğime
Hiç mi hiç anlatamadım...

Gününü gün etmekti işi
Yedigini, içtiğini kar'dan sayardı
İnsan paraya bu kadar mı tapardı
Aşkmış, sevgiymiş onun için
Hepsi birer yalandı...

İsmi yüreğimin yarası kalsın
O, annesinin övündüğü hovarda kizi
Kod adı Armağan'dı...

Mehmet Sabri Kılıç

Artık Adın Haram Bana

Dün gece ikimizin resmini yan yana koydum
Bir sana baktım, bir bana baktım
Sonra kendi kendime sordum
Ben seni, neden bu kadar çok sevdim diye
Gözlerin gülümsedi yine
Düşmüşüm resmin içine...

Ey aşkı başıma musallat eden bir çift göz
Ey sevgili, ey yüreğimde kopan kıyamet
Neyin kefareti ödüyorum
Sevmek ise, sevdim işte, çektim acısını
Kan tükürdüm, kızılçık şerbeti içtim diye
Kolay mı sandın bırakıp gitmeyi
Yaşarken ölümü seçmeyi...

Sen öldün mü hiç, kekremsi acılar sindi mi damağına
Yokluğu çöktü mü omuzlarına sevdiklerinin
Uzaklar yanı başına çörelendi mi
Ve sen hiç sığındın mı yalnızlığına
Bir sedye de gözlerin kapalı, kimseye
Hiç bir şeye elveda demeden
Bırakıp gittin mi yaşamı
Ve hiç gözlerin açık, sayıkladın mı
'Beni neden sevmedin' diye...

Gözün aydın, bitirdim esaretini
Kırdım sana tutsak sevdamin prangalarını
Seni kalbime sakladım, dilime ya/sakladım
ARTIK, ADIN HARAM BANA...

21 Ağustos 2008/İstanbul

Mehmet Sabri Kılıç

Aska Elveda

Ne zaman kapimi çalsan
Aklımı alırsın basımdan
Hiç gülmedin yüzüme
Her gelisin bin kahir
Seven ben,
Yanan ben
Nedense hep sevdiğim kör,
Sevdiğim sagır
Elveda ask, elveda...

Istedigin kadar yak canımı
Bu son oyunun olsun bana
Tasa koydum sol yanımı
Boyun egmeyeceğim sana
Yorgunum,
Çoktan geçtim deli çağımı...
Elveda ask, elveda...

Mehmet Sabri Kılıç

Aşık Olurum

Ne zaman bitti desem
Ne zaman anlamını yitirse her şey
Sen, yeniden doğarsın yüreğime
Işık olur, umut olursun...
Ve ben yeniden,
Yeniden aşık olurum sana
Ve yeniden,
Yeniden başlarım yaşamaya...

Ya sen, olmasaydın...

Mehmet Sabri Kılıç

Aşk Olmasın

Kırılma noktasındayım incecik bir çizgi üzerinde
Olmadık denklemler çözümsüz, çözüm karanlık belleğimde
Olmazlar bir dilimin ucunda bir isterik sevmelerde
Gecikmiş bir misafir gibi aşk, yorgun ve dağınık yüreğimde...

Kaç zamandır sanki onu özlüyorum, aşk olmasın istemem
Bir daha olmaz diyorum, yorgunum, yeniden sevemem
Uykularım bölünüyor, içimi titremeler kaplıyor
Al işte sana yeni bir bela, böyle sevmeye aşk diyemem...

Gece, gündüz demedi dört mevsimi de yaşadı ömrüm
Çok sevmelere yelken açtı, kah ağladım kah güldüm
Son şansım, son baharım olsa da kapattım gönül defterimi
Tadında kalsın aşk denilen illet, tamam artık ben yenik düştüm...

21.01.2008 İstanbul

Mehmet Sabri Kılıç

Ayriligin Sonrasi

Ayriligin sonrasi da varmis
Sonrasi,
Yeniden yasamakmis...
Ve sevginin
Ve dostlugun
Ve güzel olan her seyin ardindan
Susmak,
Sevgiye, dostluga hasret
Yeniden nefes almakmis...

Yasamak,
Nefes almak ise eger
Bir tek o kaldi bende
Benden eser...
Gün gelir
Onu da isterse yar
Bu yürek bende iken
Onsuz nefes almak
Neye yarar...

Mehmet Sabri Kılıç

Babam Mutlu Gitti Anne

Agrilarim depresiyor,
Canim yaniyor Anne
Seni yalnız,
Beni babasiz dsndke
Canim yaniyor Anne...
Bu son gidisi Babamin,
Biliyormusun?
Ne senin aglamaların,
Ne benim canimin acisi
Dns yok bu gidisin Anne
Bana babamin emanetisin sen
Artık aglama...
Babamin doyamadigi biricik esi
Evimizin gnesi Anne...

'Beni Annenizden ayirmayin,
Ben onsuz yapamam ogul'
Diyordu hep...
Kolay degil, tam altmis bir yil
Giderken bile yani basinda
Ellerin ellerindeydi
Iin rahat olsun,
Babam mutlu gitti Anne...

17 Mart 2006 - Istanbul

Mehmet Sabri Kılı

Babama Mektup

Merhaba Baba
Sen gideli durmadi dünya
Herkes kendi isinde, gücünde
Biraktigin yerde
Senin isin ne kadar da zormus
Meger dünya senin sirtinda dönüyormus
Emrin canim basim üstüne
Kol kanat olmaksia sevdiklerine
Bilirsin ki hepsi de canimdan can
Ahh babam ne olurdu simdi beni duysan...

Yalnizim baba, çok yalnizim
Tipki senin ömrünce oldugun gibi
Seninle konustuklarimi kimselere anlatamam
Sen gideli bilsen neler çektigimi
Herkes'e her sey olurum da
Kimselere bir sey olamam...

Bildigin gibi baba,
Dünya yine bildigince dönüyor
Herkesin hesabi kendine
Gülerse, varin yüzü gülüyor
Yokun dostu yok yine...

Anlatacak çok sey vardi sana BABA
Söze basladigim zaman unuttum
İçin rahat olsun, senin kadar olmasa da
Sevdiklerime can, sevenlerime umudum...

08 Subat 2008/Istanbul

Mehmet Sabri Kılıç

Bebegim

Hos gel Bebegim
Safa gel...
Saglik ve afiyetle gel...
Korkular geçmesin yakinindan
Yüregimde
Sana sevgiden besik yaptim
Kimsenin göremedigi
Annen sana ninni söylerken
Ben de sana dualar edecegim
Tertemiz ruhun,
Minnacik bedeninle
Riyasiz, yalansiz
Gel Bebegim...
Gel Dedecigim...
Kim ne derse desin
Bu dünya güzel
Yasamak çok güzel
Sen gel Bebegim
Sevgi ol yüreklerimize
Ask ol...
Hos gel Bebegim...
Safa gel...

Mehmet Sabri Kılıç

Ben Seninim

Bütün ışıkları söndürdüler
İçimdeki bütün ışıkları söndürdüler
Kahpe ve sinsi karanlıklarda
Bir şeyleri yıktılar içimde
Bilmedikleri, bilemedikleri
Bir şeyleri yıktılar...

Bir an, yalnız kaldım
Şaşkın, çaresiz kaldım
Acımasız diller uzandı
Beklemediğim,
Anlamadığım bir an da
Seni vurdular yüreğimde
Beni vurdular bir tanem
Sevilmemişliklerini
Kin diye üstümüze kustular...

Hiç bu kadar çaresiz kalmamıştım
Çaresizliğimin üstüne
Bir de sensizliği koydular
Nereden bilsinler ki sensizliği
Seni sevmeden nasıl bilsinler ki...

Bir, ben bilirim
Suyun, ekmeğin tadı kadar güzel
Seni sevmenin tadını
Bir, ben bilirim bir tanem
Bir, ben bilirim...

Demıştim sana
Hiç kimse kızmasın
Kınamasın beni...
Sözüm onlara da
Ben seni sevdim, çok sevdim
Canımdan çok
Her şeyden
Herkesten çok sevdim...

Geç olsa da
Ömrümün son nefesi de olsa
Ben, seni sevdim...
Kimse anlamasa
Anlamak istemese de
Canım üstüne
Sevgim üstüne
Bildiğin, inandığın
Bin türlü yemin üstüne
Ben seni sevdim...
Seni canımdan çok
Her şeyden,
Herkesten çok sevdim...

Seninle birlikte çay içmeyi,
Soda içmeyi
İşkembe çorbasını
Hatta ve hatta şarap içmeyi
İpek tenini sevdim...
Gözlerini sevdim bir tanem
Altın sarısı saçlarını
Gülüşünü sevdim
Gülüşünü sevdim bir tanem...

Bu şiirim,
Bundan önceki şiirlerim
Bundan sonraki şiirlerim
Dahası, yüreğim senin...
Ben seniğim bir tanem,
BEN SENİNİM...

Mehmet Sabri Kılıç

Ben Türk'üm

Ben Türk'üm, Türk doğdum anamdan
Bayrak, Bayrak özgürlük beslenir yüreğimde
Hürriyeti, istiklali devraldım atamdan
Canım, inancım, yeminim var nöbetimde

Türk'lüğüm gururum, gücüm inancımdır
Cumhuriyetin ilelebed bekçisiyim
Vatan uğruna ölmek ümidim, kıvancımdır
Ben şehitlerimin ölmeyen sesiyim...

Güzelim toprağında kimler ölmedi
Sancak, sancak zafer uğruna
Kem gözle bakan canıyla ödedi
Bu vatan ancak, Türk'ü basar bağrına

Ben yaşadıkça bu dünyada
Sevgi olacak, kardeşlik olacak
Dalga, dalga yükselen bayrağında
Özgürlük ve barış olacak...

Mehmet Sabri Kılıç

Benim Gibi

Sen ağlamayı bilirmisin
Benim gibi...
Sen yalnızlığı bilirmisin
Benim gibi...
Onları bildin diyelim
Ya sevmeyi?
Sen, sevmeyi asla bilemezsin
Benim gibi...

Mehmet Sabri Kılıç

Bıktım Artık

Gece neden karanlığını sürer içime durmadan
Uzaklarda kalır sevdiklerim beni görmeden, duymadan
Bir çığlık büyür içimde, feryat olur, el – aman
Bıktım artık her gün ölmekten, indirin beni dar ağacından...

Suç mu işledim, günah mı oldu sizin için yaptıklarım
Yere göğe sığdıramadıklarım, canlarım, taptıklarım
Bitmez mi yargısız infazınız, canımı acıtır duyduğularım
Bıktım artık her gün ölmekten, indirin beni dar ağacından...

Ne zalim, ne de süttten çıkmış ak kaşık oldum
Sevmeyi sevdim, sevenlerime aşık oldum
Dört bir yanıma karanlık olsa da, ben ışık oldum
Bıktım artık her gün ölmekten, indirin beni dar ağacından...

Bu son feryadımdır, bilmem sesimi duyarmısınız
Yürek bu; nasıl ölçer, nasıl tartar, sayarmısınız
Bir gün Anne/Baba olunca, kendinizi yerime koyarmısınız
Bıktım artık her gün ölmekten, indirin beni dar ağacından...

Mehmet Sabri Kılıç

Bilemedigimiz

Dünyanın yarisi deniz
Denizin ortasindayiz biz
Bogulmak nedir bilmeden
Gözler kapali, paldir küldür gideriz...

Ve dünyanın yarisi çöl
Çölün ortasindayiz biz
Her yani kasip kavuruyor sicak
Isinmadi bedenimiz
Ne zaman isinacak...

Ve simdi dünyanın dört bir yani makina
Makinalarinda ortasindayiz biz
Biz oldugumuzdan habersiz
Döndükçe çarklari makinanın
Sevgisi tükeniyor, dostlugu tükeniyor
Ve en korkuncu
Insanligi tükeniyor insanin...

Ve hep bir baska dünya istedigimiz
Ne oldugunu,
Nasil olacagini bilemedigimiz...

Mehmet Sabri Kılıç

Bilemedim

Irgat oldum
Terledim
Okudum
Ezberledim
Onca yolu dimdik
Yürüdüm geldim
Beşer şaşar ya
Seni sevdim
Sonum olacaksın
Bilemedim...

Mehmet Sabri Kılıç

Bin Kere

Beni vursanız, öldürseniz
Ne geçer elinize
Olmazsam ben bu dünyada
Düzelir mi dersiniz
Düzelir mi ölsem
Öseler, öldürseniz
Olmazsa onlar ve biz
Düzelir mutlaka dersiniz
Ölürüm,
Ölürüm bin kere, gülecekseniz...

Mehmet Sabri Kılıç

Bir Ask Daha Can Çekisiyor...

Zaman sana akiyor yine
Uykularimi birakirken gözlerinde
En çok martılara üzülyorum
Bir telastir almış gidiyor hepsinde
Soguk mu geçecek bu yaz, ne...

Topladim pilimi pirtimi
Anılara dönerken sirtimi
Bir tek yoklugun, agir gelen
Senden arta kalan umutlarimi
Ve bir de aklimi çelen
Gülüsün kalmis gözlerimde...

Bu vakitler,
Her taraf sen kokuyor
Begonviller çiçek açtikça
Sair yanim depresiyor
Aciya as eriyorum
Ask çekiyor canim
Sen düşünyorsun aklima...

Ve Bodrum'da,
Bir ask daha can çekisiyor...

.....

.....

Oysa daha dün,
Gündogan' a gün dogarken
Sen, askimizi emziriyordun...

Mehmet Sabri Kılıç

Bir Kayip Hikayesi...

Düs/tüm
Düs/lerim yıkıldı
Düs/üncelerim dagıldı
Kayıplara karistim....
Yok oldum
Ne arayanım kaldı
Ne de soranım
Parasız, pulsuz
Yorgansız, çulsuz
Yalnız ve dost'suz kaldım...

Zamana sigindim
Sabırla isledim umutlarımı
İhaneti sahibinde bıraktım
Yagmurlar gözlerimi mesken tuttu
En sevdiklerim bile, adımı unuttu...

"Yıldızları yorgan yaptım"
Umudumun atesinde isindim
Yüregimi sevdanla besledim
Herkesin 'bitti' dediği yerde
Yeniden dirildim,
Yeniden buldum
Dünyanın malını, mülkünü
Yeniden karistim kuru kalabalığa
Bütün yalnızlığımınla,
Ve bütün yokluğunla...
Bir, sen yoksun hala
Bir de, ben yokum...
Kendimi bulamadım, kayıplarımdayım
Ve hala seni, çok özleyorum...

Mehmet Sabri Kılıç
14 Eylül 2008/İstanbul
Saat:15:00

Mehmet Sabri Kılıç

Bir Yanlış

Geri dönülmüyor akıp giden zamandan
Deli çağında zamanı mı düşünüyor insan
Heyhat! .. Giden gitmiş, kalan üç beş tel saçımda
Gençliğimi görür gibiyim, haberim yok dünyadan...

Bir yanlış, yaşantımın bütün gölgesi
Kalmadı içimde hiç bir şeyin hevesi
Aahh.. Azrail gelse de alsın şu son nefesi
Bırakıp gitsem, ne var ne yok doymadan...

Mehmet Sabri Kılıç

Birakip Gitti Dedim...

Mevsim sicaga akarken
Kar yagdi dslerime
Her gece yeniden
ig gibi ktn yregime...

Bir Haziran aksami gidisinde
Alip gtrdn btn sicaklari
Soguk rzgarlar gibi esisinde
Bitirdin yazi, son bahari...

Son mevsiminde,
Yoklugunda simdi sevdamiz
İlk tanistigimiz yerde
smede askimiz...

Ellerim buz kesti
Ellerinin sicakligini arar
Ayrilik amansiz esti
Her gelen seni sorar...

Btn mevsimler gibi
O da geldi geçti dedim
Bir anlik hevesti belki
Ayilinca, birakip gitti dedim...

14 Haziran 2008/Istanbul

Mehmet Sabri Kılıç

Biraz İstanbul

Boğaz köprüsünden geçiyorum
Masalsı, deli güzel bir İstanbul gecesi
Kimbilir hangi sevdaları taşıyor diyorum
Uzaklardan geçen yolcu gemisi
Pırıl pırıl yakamozlara dalıyorum
Yeniden uyanıyor içimdeki sevme delisi
Biraz siyah, biraz beyaz...
Biraz aşk, biraz masal İstanbul...

Umurunda mı İstanbulun
Gün doğmuş, gün batmış
Kendi kavgasında, kendi sevdasında
Ne umutlar tükenmiş, ne aşklar yaşanmış
Sevda şehri İstanbulda...
Biraz siyah, biraz beyaz...
Biraz saklı, biraz gizli İstanbul...

Ne deli günler yaşadım seninle ey İstanbul
Ne ağladığımı umursadın ne de güldüğümü
Neyse diyetin hepsini ödedim, kalanına da kabul
Bir gün mısralarım haykıracak sana öldüğümü
Bütün heybetinle bırakıp gideceğim seni...
Biraz siyah, biraz beyaz...
Biraz yalan, biraz yanlış İstanbul...

Serzenişim sana değil, yitip giden zamana
Umutlarımı kattım, yıllarımı verdim sevdana
Aklım ermez, gücüm yetmez oldu kavgana
Bu mısralar benden yadigar kalsın sana
Biraz siyah, biraz beyaz,
Biraz... hayal meyal İSTANBUL...

Mehmet Sabri Kılıç

Bitirdim

Gözün aydın, gidiyorum artık bu şehirden
Söndürdüm bütün ışıklarını, haberin olsun
Ararsan bir gün eğer beni, bildiğin yerden
Elleme sakın anılarımı, bırak herşey yerinde dursun...

Bu şehir ki İstanbul, bu şehir ki sevda şehri
Yedi tepeden aşk kokar
Yokluğuna terk ettim, bitirdim ne varsa
Söndürdüm içimde yanan ateşini, bıraktım karanlığa
Ben ki sevemedim seni bu şehirde
Ben ki bitiremedim yokluğunu,
Gidiyorum işte, gözünaydın, gidiyorum uzaklara...

Mehmet Sabri Kılıç

Bitti Düşlerim

**Uzun zaman sonra kısa bir hece çalışması yapmak istedim, hoş görülerinize...
Saygılarımla...

Gele, gele geldim yolun sonuna
Ömrümü tükettim ya, yar yoluna
Bir kuş olsam da konsam dalına
Yürüsen, görsem salına, salına

Binbir heves ile güne başlarım
Senden haber vermez gönül kuşlarım
Senin için dinmeyen göz yaşlarım
Sel olup aksa da, bitti düşlerim...

Mehmet Sabri Kılıç
18 Aralık 2008/İstanbul

Mehmet Sabri Kılıç

Boyalı Kadın

Kaç yaşındasın bilmem
Hiç kahır çekmediğin belli
Mümkün olsa boyalarını silmem
Yaşın en az elli...

Perukla süslü omuzların
Dünyanın yükünden habersiz
Rengi belli değil, tırnakların
En az senin kadar gereksiz...

Hiç sallama boşuna
Kalçaların kurtarmıyor seni
Ne zaman varacaksın yaşına
Nerede tükettin gençliğini...

Gözünde aynalı gözlüğün
Dünyanın dışında duruyorsun
Kolyen, küpelerin, pırlanta yüzüğün
Onlarla mı büyüyorsun...

Mehmet Sabri Kılıç

Bölme Uykularımı

Ne rüzgarlar esti
Kaç bahar, kaç kış geçti
Sen gideli neler yaşandı bitti
Bölme uykularımı yeni baştan...

Sevgimizin kıymetini bilemedin
Gittiğin gün bir daha geri dönmem dedin
Bu ayrılığı sen kendin istedin
Bölme uykularımı yeni baştan...

Seni unuttum dersem yalan olur
Anca küllendi yaram
Daha yeni yeni güler oldu yüzüm
Bir daha seni sevmek bana haram
Senin olmadığı gecelere sözüm
Bölme uykularımı yeni baştan...

Az mı ağladım yokluğuna, az mı yandım
Senden sonra hayat bitti sandım
Tek suçum sevgi diye sana inandım
Bölme uykularımı yeni baştan...

Mehmet Sabri Kılıç

Bu Gün

Bu gün üçüncü gün
Bir, dünü hatırlıyorum
Senin gittiğin gün
Bir de önceki günü, ilk gün
Seni tanıdığım,
Seni sevdiğim gün...

Bu gün üçüncü gün
Ayrılık günü...
Şeni özlediğim
Özlemini sokaklara,
Mısralara döktüğüm gün
Ağlamaların göz bebeklerime sindiği
Sevmelerimin acıya dönüştüğü
Ve yokluğunda çıkmaza girdiğim gün,
Bu gün...
Nerede, nasıl kaybettim seni
Unuttuğum gün
Üç günlük ömrümün son günü
Yaşarken öldüğüm gün,
Sensiz kaldığım gün...

11/07/2006 Kadıköy

Mehmet Sabri Kılıç

Bu Gün Bayram

Bu gün Bayram,
Açtım yüreğimi sonuna kadar
Ne ks, ne dargınlık
Bıaktım bendini sevgi selimin...
Mutluluk ısmarlıyorum herkese
Benden olsun
Dünyaya ışık ışık umut sağıyorum
Sevdayım bu gün
Bayram sevinci ile yaşanacak
Bir bebeğin glşnde
Hesapsız, kitapsız sevgiyim
Bu gün Bayram...
Bayramınızı kutluyorum
Ey Afrikalı çocuk
Irakta çocuğunu kaybetmiş ana
Ey memleketimin
şehit Anaları
Ben umudum bu gün
Yaşayın doyasıya
İnadına paylaşın sevgileri
Çoğaltın
Bu gün Bayram
İnsan olmanın,
İnancın
Ve sevginin Bayramı...
Bayramınız kutlu olsun...
Yarınlarınız Bayram olsun...

12 Ekim 2007 00:28/İzmir

Mehmet Sabri Kılıç

Care-sizim

Care-siz iseniz
Care,
Sizsiniz diyordun
Cok care-sizim birtanem
Ben sensizim...

Care-sizligimin adi sensin
Ben sensiz yalnızim,
Eksigim,
Körüm,
Sagirim,
Dilsizim...
Ben sensizim bir tanem
Ben sensiz,
Care-sizim...

Mehmet Sabri Kılıç

Çekemem

Kapım gıcırıyor
Gelenim mi var, soranım mı
Kahrolası yalnızlığımı bilenim mi
İstemem ki,
İstemem ki gelmesin
Değilmi ki sen yoksun
Kahrolayım istersem...
Yokluğuna ancak dayanıyor yüreğim
Kimseleri çekemem...

Mehmet Sabri Kılıç

Çok İstedim

Dün gece seni çok istedim
Gecenin rengini,
Rüzgarın sesini,
Yağmurun kokusunu
Seninle paylaşmayı çok istedim...

Duvarların suskunluğunu
Yastığının yumuşak dokusunu
Odamdaki aşk kokusunu
Seninle paylaşmayı,
Çok istedim...

Mehmet Sabri Kılıç

D/üşüyorum Sensiz...

Zaman kaygısız
Zemheri kapıda
Yürek yalnız,
Yürek üryan
Uzaklar girmiş aramıza
Ömrümün kara kışı
Çiğ düşmüş yollarımıza...

Kaçıncı çan sesi
Zangoç'un bitmeyen hevesi
Gurbet mi bu
İçimdeki sinsi
Ocağına ateş düşesi
Ayrılık...

Bu akşam nasıl da
Kapkara gökyüzü
Şu kahrolası özlemek yok mu seni
Şimdi sarhoş olmalıyım işte
Tam zamanı...

Ne yana çeksem
Hayat bu
Bildiğini okuyor
Anlayana aşk olsun
Umurunda mı?
Benim içim kan ağlıyor...

Vakit sen, yürek sen de
Ben sensiz, sen uzaklarda
Şiir öksüz, Şair susma da
Söndürme ışıkları
Korkuyorum
D/üşüyorum sensiz...

13 Kasım 2008/İstanbul

Mehmet Sabri Kılıç

Derdimiz

Derdimiz büyük
Davamız,
Derdimiz insan olmak
Ve insanca yaşamak...

Büyük nutuklar değil söylediklerimiz
Meselemiz ekmeğimiz
İsimiz
Ve sevdiklerimiz
Yarım kalmış
Ya da yaşanmamış sevmelerimiz...

Tek tane canımız memleketimiz
Meselemiz
Davamız, derdimiz
Ve bundan sonra da uğruna
Güle oynaya öleceğimiz
Sevdamız
İsimiz, ekmeğimiz
Ve kalemimiz...

Mehmet Sabri Kılıç

Dostlarına

Merhaba dostlarım...
Uzaktardan,
Belki de
Yanı başınızda bir yerlerden...
Yüreğimin en derin
Ve en güzel köşesinden
Merhaba...

Şizi anmadan edemedim,
İyi ki sizler varsınız...

Mehmet Sabri Kılıç

Dünya

Burası bir bahçe, dünya değil
Bilmem, kaç milyar çocuğun oynadığı...
Güldüğü, ağladığı
Kolay değil...
Bunca çocuk, bir teneffüs saati
Gülecek, oynayacak
Ve mutlu olacak...

Mehmet Sabri Kılıç

Düş görüyor olmalıyım...

Bir dünya tanıdım
Gözümü açtığım zaman
Anlamaya,
Algılamaya başladığım zaman...
Bir Dünya tanıdım
Acımasız,
Şanlı,
İki yüzlü...
Zengin, fakir
Kibirli, hakir
Siyah, beyaz
Gece, gündüz
Gerçek, yalan
Bilen, sanan
Güzel, çirkin...
Nasıl bir formül bulmalıyım
Nasıl bir mucit olmalıyım
Herkes el ele,
Herşey olduğu gibi
Gündüzü Bayram
Gecesi Sevgi...
Düş görüyor olmalıyım
Bırakın beni
Bu uykuda kalmalıyım...

20 Nisan 2008/İstanbul

Mehmet Sabri Kılıç

Eda

Okyanuslar rengini gözlerinde mi unutmuş senin Eda
Arsız yüreğimde yorgunluğunu unuttu bakışlarında
Gönül ferman dinlemiyor, vakit geç olsa da
Eda'mısın, Naz'mısın, yakıp kavuran yazmısın...

Bu kadar zalim olma, sen de fanisin
Bir göründün, bir kayboldun, hanisin
Kimbilir bir daha ne zaman rast gelirsin
Eda'mısın, Naz'mısın, yakıp kavuran yazmısın...

Fark etmedim sanma, etrafını nasıl süzdüğünü
Nereden bileceksin ki bakışlarınla beni üzdüğünü
Ayakların yerde, burnun kaf dağında gezdiğini
Eda'mısın, Naz'mısın, yakıp kavuran yazmısın...

Dedin ya; dünya bana, ben de sana hastayım
Yaptığın göndermeyi okudum, okumakta ustayım
Bilmem ki, sana mı kızayım, kendime mi yanayım
Eda'mısın, Naz'mısın, yakıp kavuran yazmısın...

Salına salına yürüdün, ardına bakmadan çekip gittin
Yosun yeşili bakışlarınla yüreğimi darmadağın ettin
Sanma ki canım acıdı, benim için oracıkta bittin
Eda'mısın, Naz'mısın, yakıp kavuran yazmısın...

Dünya gözü ile seni bir daha görürmüyüm bilmem
Ben de faniyim, ha bu gün, ha yarın yakındır ölmem
Yolun cennete çıksa da, bilesin ki ardından gelmem
Eda'mısın, Naz'mısın, yakıp kavuran yazmısın...

Mehmet Sabri Kılıç

El Kapıları

Sabah, akşam açılan
Kapanan kapılar
Kilitli, kilitsiz
Umut kapıları,
Sevgi kapıları,
Dost kapıları sımsıcak
Ve tanrı düşürmesin
El kapıları...

Mehmet Sabri Kılıç

Gece Gibi

İnsanı geceye benzetirim bazen
Gece karanlık, gece gizdir
Gece ölü bir gündüzdür
İnsan,
İnsandır anlam veren dünyaya
Üreten, sevmesini bilen!
Sevemeyen
Sevdiğinin kıymetini bilmeyen
Bunca güzelliği karanlığa boğan
Ve bir sabaha özlem duyan
Umut,
Bir umut diye ömür tüketen
Sonsuz bir bilmece
Sabahsız bir gecedir insan...

Mehmet Sabri Kılıç

Gece Kadar

Karanlığın ortasında
Gece ile baş başayım...
Gecede bir korku,
Gecede saklı bir sarhoşluk var
Ben, gecenin bir yerinde
Bir balkon köşesinde
Kendimden uzak
Bir çocuk sevinci içerisinde...

Ve ben, dökülmüş saçlarım
Darmadağın belleğimle
Gecenin bir başka yerinde
Kendimle baş başa...
Gece kadar sarhoş
Gece kadar karanlık içim...

Mehmet Sabri Kılıç

Geç Kaldık

Geç kaldık be gülüm,
Gitti ömrümüzün en güzel günleri...
İlk gülüşün körpecik, taze duruyor belleğimde
Oysa ki öylesine yorgun, öylesine sensizim ki...
Geç kaldık be gülüm, giden gitti ömrümüzden...

Daha dün delikanlı vurdum duymazlığımız
Hiç bitmeyecekmiş gibi değilmiydi sevdamız
Şimdi sen uzaklarda bensiz
Ben nerelerde, ne haldeyim anlatamam sensiz...
Geç kaldık be gülüm, giden gitti ömrümüzden...

Zamana hükmüm geçmez bilirim
Hayat bu, tek yönlü yol, çaresiz giderim
Son arzum yine seni isterim
Geç kaldık be gülüm, giden gitti ömrümüzden...

.....Vakit var iken, sevmek varmış doyasıya...
.....Yaşamak varmış...

Mehmet Sabri Kılıç

Gel

Hastasıym gözlerinin
Kim ne derse desin...
Sen benim için yaşamak
Sevmeksin...
Biliyorum
Bir gün çıkıp geleceksin
Gel, gel artık
Gel ki,
Bu amansız hasretin bitsin...

Mehmet Sabri Kılıç

Gelmezmisin

Kırılan dal kurur
DüŒen yaprak solar
Bilmezmisin...

Kırılmışım
DüŒmüşüm
Gelmezmisin...

Mehmet Sabri Kılıç

Gidemem

Ellerinde silah, önlerinde ben,
Dediğim dedik iki muhafız
Her şey susmuş, her yer ıp ıssız
Beni götürüyorlar güzel gözlüm
Beni götürüyorlar bu şehirden...

Giyotin olsa ne yazar
Gidiyorum ya
Senin olmadığıın yerlere
Rüyadır, düştür; bilmiyorum ya
Azıcık uyansam
Uyduğumu hatırlasam bir kere...

Düşü değil
Düşünmesi bile zor güzel gözlüm
Gidemem ben bu şehirden
Gidemem senin yaşadığın yerden...

Bu şehrin havasında senin kokun var
Değil mi ki beni burada assalar
Gidemem güzel gözlüm ben bu şehirden
Gidemem senin yaşadığın yerden...

Mehmet Sabri Kılıç

Giden Gitti Ömrümüzden...

Geç kaldık be gülüm,
Gitti ömrümüzün en güzel günleri...
İlk gülüşün körpecik, taze duruyor belleğimde
Oysa öylesine yorgun, öylesine sensizim ki...
Geç kaldık be gülüm, giden gitti ömrümüzden...

Daha dün delikanlı vurdum duymazlığımız
Hiç bitmeyecekmiş gibi değilmiydi sevdamız
Şimdi sen uzaklarda bensiz
Ben nerede, ne haldeyim, anlatamam sensiz...
Geç kaldık be gülüm, giden gitti ömrümüzden...

Zamana hükmüm geçmez bilirim
Hayat bu, tek yönlü yol, çaresiz giderim
Son arzum yine seni isterim
Geç kaldık be gülüm, giden gitti ömrümüzden...

.....Vakit var iken, sevmek varmış doyasıya...
.....Yaşamak varmış...

Mehmet Sabri Kılıç

Gitme Zamanı

Gitme zamanı geldi
Burası da ısıtmıyor içimi
Burası da avutmuyor...

Düşünmezdim göçmen kuşlar
Neden göçer, neden konar
Hiç aklımdan geçmezdi ki bir gün
Ben de, senden kaçar seni ararım...

Fark etmiyor uzaklar
Seninle başladıktan,
Seninle bölündükten sonra uykular...

Ak düştü saçlarıma biliyormusun
Zaman akıp gidiyor
Aynalar vakit geç olmadan
Ne yapacaksan yap diyor...

Bir yanda seni
Yere göğe sığdıramayan ben
Bir yanda beni
Yerden yere vuran sen
Gel, Allah aşkına gel de sen
Ben ol da yap, ne yapabilirsen...

Mehmet Sabri Kılıç

Gökyüzünde

Hiç bu kadar güzel görmemiştim
Gökyüzünü, yıldızları ve ay'ı
Geceyi karanlık
Karanlıkta ölü sanırdım dünyayı...

Gök yüzünde sevgi var
Hissettim...
Barışık bütün yıldızlar
Her gök yüzüne bakışımda
Bana sevgi,
Bana huzur
Bana umut uzattılar...

Mehmet Sabri Kılıç

Gözlerine Sor

Sen uzaklarda iken
Aklım hep sende kaldı
Senden öteye gidemedim
Çook zamanlar gitti
Aylar gitti,
Yıllar gitti
Ben sende kaldım
Gülüsün gözlerimde...

Eşyanın tabiatına aykırı
Ellerin ellerimde kaldı
Geçen zamana sor
Aylara, yıllara sor
Beni neden götürmediler
Ben neden sende kaldım
Gözlerine sor...

Mehmet Sabri Kılıç

Güle Güle

Anladım ki sonu yok aşkımızın
Sen kıymetini bilemezsin
Zor gelir sevda yolları
Sen zora gelemezsin
Sevdam boynunda borç kalacak
İstesende yüreğinden silemezsin
Güle güle sevgilim, yolun açık olsun
Güle güle bir tanem, bahtın açık olsun...

Hiiç pişman değilim
Seni gönlümce sevdim
İlk, son ve teksin
Bütün sevmelerimi sana verdim
Git, düşünme artık beni sen
Bundan sonrası benim derdim
Güle güle sevgilim, yolun açık olsun
Güle güle bir tanem, bahtın açık olsun...

Artık sesimi duymacak
Yüzümü görmeyeceksin
Seni nasıl sevdiğimi
Hiç, ama hiç bilmeyeceksin
Ağlasam da, inlesem de
Göz yaşlarımı sen, silmeyeceksin...
Güle güle sevgilim, yolun açık olsun
Güle güle bir tanem, bahtın açık olsun
Her şey gönlünce olsun...

Mehmet Sabri Kılıç

Gülen Ask Olmalıydı

Yorgunduk, vakit gec ´ti
Yüreklerimizde bir tomar hayal kırıklığı
En son aklımıza gelen, yeniden sevmekti...
Ya ask, zamansız calmıstı kapımızı
Ya da biz, zamansız yakalanmıstık aska..

Kocaman gözleri civi gibiydi
Canımın yandığını anladım
Baktığım belki de askin taa kendisiydi
Sanki yeniden kanatlandım...

Ayrı yollardan geldığımızı
Ayrı dillerden bildığımızı
Aynı bakışta güldüğümüzü
Bilen Ask olmalıydı,
Gülen Ask olmalıydı...

Ya ask, zamansız calmıstı kapımızı
Ya da biz, zamansız yakalanmıstık aska...

Son bir şans, bu ask yaşanmalıydı...
Hikayemiz bitmemeliydi burada
Ask dolu dizgin yeniden kusanmalıydı
Tam her şey bitti dedğimiz anda...
Gelen Ask olmalıydı,
Gülen Ask olmalıydı...

03 Ekim 2003 / Berlin

Mehmet Sabri Kılıç

Gülüm

Kirma gönül aynamizi
Yikma ne olur dünyamizi
Herkes duysun sevdamizi
Yapma gülüm, etme gülüm
Beni birakip gitme gülüm...

Sensiz yapamam, ölürüm
Senin için ölümlere gelirim
Tanridan sonra seni bilirim
Yapma gülüm, etme gülüm
Beni birakip gitme gülüm...

Mehmet Sabri Kılıç

Gülümsediğin Zaman

Sen gülümsediğin zaman
Bahar gelir yüreğime
Çiçekler açar gönül bahçemde
Mutluluk bir kuş olur
Civıldaşır penceremde...

Sen gülümsediğin zaman
Ben yere göğe sığamam
Çoğalır, çoşarım
Mutluluk olur
Yollarına akarım
Sen gülümsediğin zaman
Ben, yaşadığımı anlarım...

Mehmet Sabri Kılıç

Güzel

Bedende hasta, ruhta yorgunum
Sevda illerinden sürgünüm
Sana değil kaderime kırgınım
Güzel, seni çok özledim...

Kurumuş göz pınarlarım, yaş tutmaz
Bendeki derdi taş tutmaz
Bozulmuş düzenim, baş tutmaz
Güzel, seni çok özledim...

Tutulası dilim, yetmez oldu sözüm
Yollarından ayrılmaz oldu gözüm
Sen olmadan gülmeyecek yüzüm
Güzel, seni çok özledim...

Bayram olur, herkes sevinir
Yiğit sevdiğiyle övünür
Garip yüreğim senin için dövünür
Güzel, seni çok özledim...

Mehmet Sabri Kılıç

Hani

Hani sen, benim bebeğimdin
Hani sen, benim her Őeyimdin
Hani sen Leyla,
Mecnun' unda bendim...
Yalanın batsın
Ben nerelerde, ne hallerdeyim
Haberin var mı...

Mehmet Sabri Kılıç

Hayallerim

Uçup gittiniz...
Neler götördünüz,
Neler
Bilseniz! ..
Umudumu yitirmedim
Her yeni günün ardından siz
Yeniden çika gelirsiniz...

Mehmet Sabri Kılıç

Herkese Söyledim

Herkese söyledim, biliyormusun
Seni ne kadar çok sevdiğimi
Herkese söyledim...
Yokluguna öyle bir isyan ettim ki
Herkes sustu, beni dinledi
Ben de inadına, inadına
Bagira, bagira herkese söyledim
Seni ne kadar çok sevdiğimi
Herkese haykırdım...

En uzaklardaki yorgun martılardan
Karaya vurmuş kırık teknelere kadar
Sustular, beni dinlediler
Ben, seni sevdiğimi söyledim
Onlar dinlediler
Ben ağladım, onlar sustular...

Gecenin karanlığından
Alabildiğine uzak denizlere
Seni haykırdım bir tanem
Seni ne kadar çok sevdiğimi...
Inadına, inadına
Bagira, bagira haykırdım
Bir tek şey söyleyemediler
Anladılar sanki
Ben, seni sevdiğimi söyledim
Onlar dinlediler
Ben ağladım, onlar sustular...

Sen de sustun,
Sen de anladın biliyorum
Bir şey söyleyemiyorsun
Seni ne kadar çok sevdiğimi
Sen de biliyorsun...
Yer, gök, her şey, herkes 'te bilsin ki
Ben seni çok, canımdan çok
Her şeyden, her kesten çok seviyorum...

Mehmet Sabri Kılıç

Hikayesi Uzun Sevdamizin

Hikayesi uzun sevdamizin
Ne sen sor
Ne de ben söyleyeyim
Vakit aksama giderken
Bir ates düstü yüregime
Bilmedigim
Tanimadigim
Sancılara tutuldum...

El koydu zamanlarima
Gecelerimi aldi elimden
Uykularimi kaçirdi
Ter oldu kimi zaman
Akti bedenime
Sen oldu
Oluk oluk
Gözlerime doldu...

Adini koyamadim
Uzun zaman
Kendi kendime yandim
Sarkilara sigindim
Sor dediler birine
Ola ki bilen çıkar
Aklima ilk gelen,
Gözlerine
Ola ki bir gülen çıkar...
Ürperdi yüregim
Tas kesildi
Sevdam avuçlarimda iki damla ter
Korkularim kaf dagi
Hangi sevda bildigim
Ugruna bas kesildi...

Yangin yeri yüregim
Bu sevda iflah olmaz
Bu can bu ten de iken
Bu akil,
Bu yürek sen de iken
Hikayesi bitmez Sevdamizin...

Mehmet Sabri Kılıç

Insan

Bir ağaç,
Bir kaç ağaç ve bir orman
Derin bir sessizlik...
Alabildigince özgür yapraklar
Sallanan
Yerleri süsleyen
Ormanda, ormana yarasir
Ilik bir rüzgar
Her yani oksayan
Ne olur tanrim!
Ne olur,
Bu kadar güzel olsa insan...

Mehmet Sabri Kılıç

Istemiyorum

Yine akşam oldu, yine sensizim
Yine kavgalıyım yaşamakla...
Sevmiyorum iste sensiz aksamları
Ne batan güneşin rengi
Ne de gecenin güzelliği
Hiç bir şey avutmuyor
Anlatamıyorum, sensiz olmuyor
Yapamıyorum sen olmadan
Kan çekiliyor damarlarımın
Dirilip, dirilip ölüyorum yeniden, her an...

Bir tek, seni düşünmek var elimde
Avcularımı ellerinin sıcaklığı basıyor
Yumruk gibi çöküyorsun yüregime
Gözlerim, bakışlarınla doluyor
Sesin nereden geliyor...
Yani basımda misin yoksa
Kulaklarımdaki fisilti senin sesin mi
Sen değilmiydin 'Seni seviyorum' diyen...

Hiç iyi değilim, biliyorum
Hep söylüyorum, sensiz olmuyor
Yapamıyorum artık
Sensiz yaşamak istemiyorum
İstemiyorum bir tanem...
Ölmek ise elimde değil
Elimde olsa da istemem
Seni bırakıp gidemem
Seni seviyorum,
Seni sevmeyi seviyorum
Sensizliği istemiyorum bir tanem
SENSİZ yaşamak istemiyorum...

Mehmet Sabri Kılıç

İnadına seni sevmedeyim

Sessiz ve karanlık bir gecede
Bırakıp gittiğin yerdeyim
Uzaklardan türkü sesleri gelir
'Oyy aman aman'
İçimin yangını alevlenir
Gece uzun, inadına geçmez zaman
Ben yine seni sevmedeyim

Sevmenin en acı
Ve en olmazında
Ne sesim çıkar
Ne avazım duyulur
Birileri kurşun sıkar
Gecenin karanlığına
Benim yüreğim vurulur...

Kurşun değil beni vuran
Kaldır üstümden geceyi
Bak, gör, ben ne haldeyim
Sen bilemedin beni sevmeyi
Ben inadına seni sevmedeyim...

Mehmet Sabri Kılıç

İnsan Yüreği

Bakar kör olmuş yüreğim
Koskoca alemde insan arıyor
Aşka düşmüş, neyleyim
Taş değil bu, yürek
İnsan yüreği...
Elbet insan arayacak
İnsan sevecek
İnsanla gülecek,
İnsanla ağlayacak
Yoksa,
İnsan olması neye yarayacak...

Mehmet Sabri Kılıç

İstanbul Sevdası

Bu şehrin havasından mıdır, nedir
Hiç bitmedi yalnızlığım
Bu kadar hasret nereden gelir
Yalan sanki bu şehirde yaşadığım...

Bir yabancıyım, bilmem kaç milyonun içinde
İstanbul aşktır, İstanbul sevdadır
Kim bilir benim gibi kaçında
Yüreğim bir sevgilide, bir İstanbuldadır
Sevdiğimi yitirdim ayrılık göçünde
Canım bir sevgilide, bir İstanbuldadır...

Mehmet Sabri Kılıç

Kırmızılım

Bu akşam sana kırmızı çok yakışmış
Her zaman ki gibi
Yine çok güzelsin...
Kırmızı, kırmızı olalı
Kendini hiç bu kadar güzel görmemiştir
Beyazın, morun, lacivertin
Ne günahı var
Onlar da ben gibi sensiz
Nasıl yapacaklar...

Gel, anlaşalım seninle
İstersen, bir elinle benim elimi tut
Bir eline de beyaz eldiven tak
Şapkan sarı olsun
Saçlarının rengine uysun
Maviyi, yeşili küstürme ne olursun
Atkın mavi olsun
İçine pembeden, mordan tonlar koy
Gözlerinin kahve rengi
Işıl, ışıl doğsun yüreğime
Bulut, bulut beyazlar içinde
Gök kuşağının yedi rengine
Güzelliğini ver,
Bütün renkler seninle anlamını bulsun...

Mehmet Sabri Kılıç

Meğer iflas etmişim...

Canım abiciğim
Büyük iş adamı
Patron
Arkadaşım
Sevgilim
Sayın Başkan
Aslanım...
Derken,
Bir gün uzayda deprem oldu
Önce sinekler uçtu
Sonra fareler kaçtı
Eyvah dedim
Biz ne olduk
Oturdum hesaba kitaba
Çıkardım hayatımın hesap özetini
Hiç'leri topladım
Hiç etti, anladım
Onu anladım da
Hayatımdaki hep'leri topladım
Onlar da hiç etti
İşte onu anlayamadım!
Meğer iflas etmişim...

Mehmet Sabri Kılıç

Nasıl

Dolu, dolu yüreğim bu akşam
Gözlerimde öyle
Kolay değil
Kan gördüm bu gün
İnsan kanı...
Anlayamadım bunca ömrüm!
İnsan nasıl vurur insanı? ...

Mehmet Sabri Kılıç

Nasil Aglayayim simdi...

ahh memleketim
sevgili yurdum
bu gün sana agliyorum
senin için
kan revan içinde
kanayan yaran için...

ahh memleketim
senin üstüne her gün
yeniden oynanan kanli oyunlara agliyorum
bunca yıl ekmegine kan dogramis
orali degil, burali degil
nereli oldugu belli degil
eli kanli ihanet zebanilerine agliyorum...

ahh memleketim
ne zaman bir kösende
bir yavru öksüz kalsa
ben ona agliyorum
ona agliyorum da
dogmadan babasiz kalan bebege nasıl aglayayim...

ahh memleketim
söyle,
nasıl aglayayim simdi...
Sehit babanın dogmamis bebegine, nasıl aglayayim? ? ?

Mehmet Sabri Kılıç

Ne Fayda...

ŞİİR' in büyülü şehrinde
Yine gözlerine takılıp kalmışım
Ya ben zamanı unutmuşum
Ya da zaman beni unutmuş sende

Kör bıçak değmiş sol yanıma
Sendeleyip duruyorum senden yana
Lal dilimde kalmış en son isim
Mil çekili gözlerimde en son resim
Yokluğunda değişip duran mevsim
Taş kesildim, düştüm yollarına...

Bir ömürdü bütün sermayem
Çoğu gitti, azı kaldı
Yalan oldu sanki hayat hikayem
Aşk denilen senden, acı bir sızı kaldı...

Vakit geldi, gider oldum uzaklara
Şimdi, avazım çıktığı kadar, adını bağıra, bağıra
Duyursam isyanımı taşa, toprağa, sağıra
NE FAYDA... NE FAYDA...

Mehmet Sabri Kılıç
04 Ekim 2008/İstanbul

Mehmet Sabri Kılıç

Ne Yapsın

Ayrılık rüzgarı esince
Çatısı uçmuş düşlerinin
Hayalleri yıkılmış
Yüreğine hasret düşmüş
Mehmedim ne yapsın...

Gün olup devran dönünce
Görünmez olmuş dostları
Dilleri değişmiş
Yolları değişmiş
Payına yalnızlık düşmüş
Mehmedim ne yapsın...

Mehmet Sabri Kılıç

Olacak

Gölmeyi çok özledim
Biliyormusun
Seni çok özledim...
Boğuldum hasretinde
Nefes alamaz oldum
Her an kavgalıyım
Amansız yokluğunla
Bitmeyecekmiş gibi sanki
Sabahsız gecelerden kalma
Kör ve inatçı bir karanlık
Yarını unutmuş gibi içimde...

Ben seni unutamam
Ben sensiz yapamam
Bütün karanlıklara inat
Sabah olacak, biliyorum
Gün doğacak, sen geleceksin
Işık, ışık akacaksın yüreğime
Biliyorum
Ellerin, o incecik ellerin
Isıtacak ellerimi
Ve yüreğimi
Bir bayram coşkusu saracak
Biliyorum...
'Her şey çok güzel olacak'...

Mehmet Sabri Kılıç

Orada

Öylesine sıcak,
Öylesine güzeldi ki bakışların
Orada yandı yüreğim,
Orada kaldı aklım...

Mehmet Sabri Kılıç

Öfke

Soğuk bir el kadar sevimsiz
Beklenmedik ve arsız
Sömürüyor beni
Sömürüyor benliğimi, günahsız...

Huzura öylesine tutkunum ki
Toprak ile su
Can ile canan kadar içten
Ruhumda öfke yokken
Ne güzel her şey
Ne kadar hoş yaşamak...

Mehmet Sabri Kılıç

Ölsem

Elimden gelse dur desem
Yokluga, kötülüklere
Acılara dur desem, yeter
Mutluluk verebilsem insanlara
Ölsem...

Sevilmemislere sevgi
Hastalara sifa olabilsem
'Yok etsem insanin insana zulmünü'
Bereket getirsem topraklarına fakirin
Ölsem...

Isik verebilsem gözümden görmeyene
Konustursam dilsizi
Mut dolu sarkilar dinletsem sagira
Ve kosturabilsem delicesine sakati
Ölsem...

Ölsem de kurban olsam insanliga
Güzellige, dostluga, dogruluga...

Mehmet Sabri Kılıç

Özlerim

Kaç zamandır hasretim sana

Olsun, varsin yoklugun
Dar etsin dünyayı bana...
Ben ki sevdami bilirim
Sevdigimi,
Seni bilirim canım gibi
Gülüslerin süsler düslerimi
Ellerini özlerim...

Umurumda değil
Beni sevip sevmedigin
Ben beni bilirim
Anamın ak sütü kadar temiz
Katiksiz sevdigimi
Teninin kokusu gelir aklıma
Gözlerini özlerim

Yeminim yemin
Vazgeçmedim senden
Vazgeçmedim seni sevmekten
Yoklugun değil derdim
Sevmenin en güzel tadındayım
Biraz vefasızlığın incitir beni
Biraz düs kırıklığı
Adam akıllı hayıflanırım
Senden sonrasına ömrümün...
Birlikte hayal ettiğimiz ak sağı,
İki büklüm halimizi özlerim...

Mehmet Sabri Kılıç

Sakın

Ben, deme sakın
Hiç kimse anmaz bile adını
Yok olur gidersen
Bir varmış, bir yokmuş gibi
Bir ağaç dik, dikebilirsen
Ya da bir eser bırak
Bir dikili taşın kalsın ki
Senden sonra
İstensede,
İstenmesede
Üç-beş gün daha
Adın anılsın
Şu yalan,
Şu iki yüzlü dünyada...

Mehmet Sabri Kılıç

Salim Abi

Aylardır ilk kez çantamı karıştırıyordum
Bir resmin geçti elime...
Zaten iyi değildim, iyice bozuldum
Sakin ha, yanlış anlama
Sana değil
Bir an, herşey geldi aklıma...
Sen iyi adamdın be Salim abi
Akıllı adamdın...

Demek yine bildiğin gibi yaptın
Gidişine o zaman aklım ermemişti
Bu gün çözdüm sırrını, biliyormusun
Her zamanki gibi
Yine sen haklı çıktın
Zamanında çekip gittin
Ele, ayağa düşmeden ölümü seçtin...

Ölümüne çok üzülmüştüm
Üzülmüştüm ya, senden sonra da bilsen
Ölmeyi ne kadar çok istedim!
Onu bile beceremedim be Salim abi...

Hep söyledin, 'uyanık ol oğlum'
Uykuyu sevmezdim de biliyorsun
Şimdi hepten kaçtı uykularım
Uyku tutmuyor be Salim abi...

Az mı nöbet tuttuk seninle
Sabahlara kadar uykusuz kaldık
Ne çok işimiz vardı değil mi
Sen iyi adamdın be Salim abi
Çalışkan adamdın...

Seninle çok gizli bir dostluğumuz vardı
Kimi zaman birileri
Dostluğumuza laf atardı
Topçu Rasim, Şükrü abi, Necati baba...
Hiç kimseden haberim yok
Kimsenin de benden haberi yok
Biliyormusun...

Bir, Erol abi var
Arada ne zaman sıkışsam
Yanı başımda
Erol abi, aynı Erol abi
Hiç değişmemiş
Bir tek kendine hayrı yok
Herkesin babası...
Ne anlatayım be Salim abi...

Senden sonra bilsen
Neler oldu, neler

Karımdan ayrıldım
O canım boncuk kızım vardı ya
Şimdi bir yabancı gibi babasıyla...
Oğlum,
Oğlumu hiç sorma gitsin...
-fazlasıyla üzgün-

Hani o ' fazla güvenme ' dediğin
Beni yere-göğe sıgdıramayan
En iyi, en has adamlarım vardı ya
Her biri bir 'Ali kıran, baş kesen' oldu
Sabri babayı talan ettiler...

Dönüp bakmadım bile
Bilirsin,
Küçük hesaplarla hiç işim olmadı
Gülmeyi çok özledim be Salim abi...

Hiç sormuyorsun suçumu, günahımı
Ne yaptım biliyormusun
Bunca şeyin üstüne üstlük
Bir de kırk beşimden sonra
Delikanlı gibi sevdim be Salim abi
Çook sevdim...

Gözüme karalar indi sanki
Her şeye, herkese sırtımı döndüm
Kimse bir şey anlamadı benden
Bilirsin...
Ben de dik kafalı herifin tekiydim
İnadım inat hep bildiğimi yaptım
Hoş, bildiğim bir şey de kalmadı ya Salim abi...

Varsa yoksa o, sevdiğim kadın
Kimseye de anlatamadım...

Sahi, Ankara'dan da ayrıldım
İzmir'e sığmadı yüreğim, barınamadım
Şimdi, Bodrum'da tek başıma
Küçücük bir evde yaşıyorum...
Çok yalnızım be Salim abi...

Hiç bir şeye acımıyorum da
Varsa, yoksa o dediğim
Göz kırpmadan uğruna
Her şeyimi verdiğim
Sevdiğim kadın bile...
.....

Neyse, boş ver, sıkma canını
Sen rahat ol
'Şeytan azapta gerek' demezmiydin

Bana bir Şey olmaz
Ben, yine aynı benim
Bildiğin, tanıdığın...
Üstelik sevgi dolu kocaman yüreğim
Her babayığidin taşıyamayacağı
İnan ki dimdik, aslanlar gibiyim...

Dedim ya, ben yine aynı benim
Bir tek etrafımdaki yalancı dostlarım
Bir de üç-beş kuruş param eksik
Varsın, onlar da olmasın be Salim abi...

03 Mart 2001 Cumartesi/Bodrum

Mehmet Sabri Kılıç

Sen Diye

Geceye resmini çiziyorum
Gök yüzünü gözlerinin rengine
Yıldızları bakışlarına boyuyorum
Uzak uzaklardan ellerine uzanıp
Avuçlarına yüreğimi koyuyorum

Ve geceyi kokluyorum sen diye...

Mehmet Sabri Kılıç

Sen İstedin

Ne zamanı ne de yeriydi
Gidişin hoş olmadı
Oysa tam da aşk mevsimiydi...
Bakışlarına takılmıştı aklım mavi, derin
Seninle yeniden keşfetmiş gibiydim dünyayı
Denizden sen esiyordun her akşam
Sabahlarıma sen doğuyordun
Rüya diyeceğim, bunca ellerini tutmasam
Gidişinde tükendim, kör bıçak gibi yokluğun
Zamansız bitirdin aşkımızı güzel gözlüm
Oysa her şeyi sen istedin...

Mehmet Sabri Kılıç

Senden Sonra

Senden sonra hiç gülmedi yüzüm
İçimdeki dağlara karlar yağdı...
Isınamadım bir türlü yokluğuna
Her geçen gün/ay/yıl, seni
Daha çok özliyorum...

Mehmet Sabri Kılıç

Senin İçin

Anmam demiştim artık adını
Bak, gör işte yapamadım
Sensiz olmadı
Yine sözümde duramadım...

İster inan, ister inanma
Elimde değil
Elimde olsa yapabilsem
Seni söküp yüreğimden atabilsem
Hiç bu kadar yanarmıydım...

Mesele bir tek senmisin
Öyle mi sanıyorsun?
Ya saçların
Ya gözlerin
Ya beni sevmelerin...
Kahretsin,
Yalan mıydı?
Beni an be an özlemelerin...

Hani 'için, için yanıyordu için'
Ben yokum diye
Yanan benim, buradayım
Ateşler içindeyim, sensizim
Sen yoksun bir tanem
Sen yoksun...
Ben yanıyorum senin için.

Mehmet Sabri Kılıç

Siir Üzerine (Düz Yazı)

İnsanlığın gelişmesine paralel olarak büyüyen ihtiyaçları arasında, belki de basında yer alan düşüncenin duygusal ifadesi; sanatsal kimlikle buluşma noktasında renk, biçim ve ses kazanmadaki estetik özelliğini alırken üretme kabiliyeti ile düşünce gücünün uyumu sıralı, düzgün ve anlamlı bir şekilde somutlaştırıldığı ölçüde Sanat olma özelliğini kazanır. Burada sanat için emek veren düşünce gücünün yalın ve kaygisiz olması esası gereklidir. Özellikle siir'sel ifadenin sanatla buluşmasında kültürel birikimin mevcut günün koşulları ile örtülecek şekilde soyuttan somuta yürütülmesi sanatın üstündeki saklı sorumluluğunun yadsınamaz gereğidir. Sanatın icrasında salt bir ayrıcalık, bir farklılık olsun diye flu bir ifadenin yada çizginin gizemi estetik olma adına ilgi çekebilir belki, ama ifadenin gücüne sanatsal katkısı kesinlikle tartışılmakla muhatap kalır. İşte bu anlamda sanatçı yada üreten, ürettiği düşüncenin sanatsal sorumluluğunun bilinci içerisinde entellektüel yada romantik havayı üretisine katmalı yada katmamalıdır. Ya da ne kadar katması gerektiğini iyi düşünmelidir. Sanatsal düşünce sonsuz ve en önemlisi evrenseldir. Bu noktadan hareketle üretmek adına sair, yazar, ressam hatta müzisyen bulunduğu koşulların ufkunu zorlayan, iten, aydınlatan bir işlevle yükümlüdür. İşte, ürettiğini bu asamada telasa kapılmadan beğeni, dizge, biçim ve estetik kavramları ile bütünlestirebilen ifade gücü sanatsal bir kimliğe ulaşmış sayılabilir. Siir'in estetik, anlamlı ve katkılı olması halinde sanattaki yeri yadsınamaz... Ancak, bir takım kaygılarla sadece güzel sözcükleri bir araya getirmekle siir hiç bir zaman olması gerektiği yere ulaşamaz ve boş bir yürüyüş olmaktan öteye gidemez...

Siir mutlaka ve mutlaka amacına uygun bir anlam taşımalıdır ve bunu ifade edebildiği gibi dargarcığında bir mesaj, bir yol gösterebilmelidir.

SIIR' ce güzel bir Dünya' ya...

Mehmet Sabri Kılıç

Son Nağme

Bir hikaye daha bitti, bitiyor artık
Sonbaharda dökülen bir yaprak gibi
Sabri baba da gitti, gidiyor artık
Daha önce gelip, gidenler gibi...

Mehmet Sabri Kılıç

Son Yolculuk

Nasıl da geçiyor günler, nereye gidiyor
Kalan mı ömür, giden mi ömür...
Gidenin ardından herkes bir şeyler diyor
Aklına gelmez ki, kendisi de bir gün ölür...

Böyle kurulmuş düzeni dünyanın
Doğacak, yeşerecek
Serilip serpilecek
Haz verecek, sevilecek
Ve mutlaka bir gün gelecek
Son yolculuğuna gidecek...

Mehmet Sabri Kılıç

Sorarım Seni

Gidişin değil derdim, gözlerini özlerim
Beni sevdiğini söylediğin sözlerini özlerim
Bilmem, yokluğunu yüreğimden nasıl gizlerim
Uzaktan uzağa duyarım seni...

Kaç zaman oldu sustum kaldım sende
Ayrılık derdine düşürdün hal bırakmadın bende
Unuturum sanma, yeterki bu can bu bedende
Uzaktan uzağa ararım seni...

Üstümüze kara bulutlar çöktüğünde
Felek el-aman demeden belimizi büktüğünde
Senin için her göz yaşı döktüğümde
Uzaktan uzağa sorarım seni...

Mehmet Sabri Kılıç

Söyle Öleyim

Gecenin karası çökmüş içime
Bilemem ki girsem hangi biçime
Vakit gelse artık gitsem göçüme
Seni çok mu üzdüm, söyle öleyim...

Bırakıp gitsen tek başıma beni
Tasalanma sakın unutmam seni
Hiç düşünemedim böyle gitmeni
Seni çok mu üzdüm, söyle öleyim...

Ne günler yaşadık, az mı seviştik
Hasret uzak dursun bizden demiştik
Ne oldu da böyle birden değiştik
Seni çok mu üzdüm, söyle öleyim...

Yapamam bilirim ya sen olmadan
Yine de git artık sen geç kalmadan
Zamansız ayrılık bizi bulmadan
Seni çok mu üzdüm, söyle öleyim...

Senden sonrasında tufan ömrümün
Çaresi kalır mı sensiz gönlümün
Nurunu da al git iki gözümün
Seni çok mu üzdüm, söyle öleyim...

Böyle mi yazılır aşkın Şiiri
Kim, nasıl avutsun garip Şairi
Bozma ne olur bu güzel sihiri
Seni çok mu üzdüm, söyle öleyim...

Hece Vezni: 6 + 5

Mehmet Sabri Kılıç

Şair Olmak

Kolay mı şair olmak,
Kolay mı şiir yazmak
Bunca ömrü, bunca acıyı
Ve bunca sevmeyi
Bir kaç mısraya sığdırmak
Kolay mı...

Suçu sevmek şairin
Cezası müebbet yazmak
Var mı,
Var mı böyle kanun
Seveceksin
Yüreğini, düşlerini vereceksin
Uğruna ölümler diyeyeceksin
Sonra o vefasız,
Sonra o hayın
Sürgün edecek seni sevdana
Kalacaksın bir suçlu gibi
Zamanın olmadık bir yerinde
Sevmenin en acı
Ve en umarsız halinde
Var mı,
Var mı böyle kanun...
Sonra elinde kalemin, yazacaksın
Adın şair, suçun sevmek olacak.

Mehmet Sabri Kılıç

Tut Ellerimi

Tut ellerimi bir tanem
Işık gelsin gözlerime
Çıkayım artık
Yokluğunun karanlığından
Sabahsız gecelere inat
Gün yirmi dört saat
Seni yaşayayım...

Ne lanet şeymiş yokluğun
Biliyor musun...
Kahrolayım,
Bir tek anını sevdiysem
Yokluğunun...
Tut ellerimi bir tanem
Sensizliğe inat
Gün yirmi dört saat
Seni yaşayayım...

Mehmet Sabri Kılıç

Umurunda mı

Senin umurunda mı ben
Ele, ayağa düşmüşüm
Senin umurunda mı ben
Sabahsız gecelere boyun bükümüşüm
Senin umurunda mı ben
Erkekliğime inat, sabahlara kadar
Senin için göz yaşı dökmüşüm
Senin umurunda mı...

Mehmet Sabri Kılıç

Uzaklardaki Sevgiliye

Uzaklar,
Öyle uzak ki...
Aklın,
Sırrın
Ermediği kadar...

Elleme yüreciğimi
İncitme anılarımı
Tutmasın ağlamaklı hallerim
Girme rüyalarırma
Git, ne olursun
Uzaklarda kal...

Mehmet Sabri Kılıç

Yalancı

Dilin kemiği yok
Var, sen söyle...
Yalanın hiç sonu yok
'Gün ola harman ola'
Dikilir karşına gün gibi gerçek
Halin olacak mı
Ben ne yaptım diyecek...

Mehmet Sabri Kılıç

Yasamak

Yasamak, bir sevda gibi...
Nice kizilca kiyametler koðu y¼regimde
Nice çalkandim
Nice kaybettim
Aç kaldim
Açıkta kaldim
Hiç biri, hiç biri yetmedi
Yasamak sevdami dindirmedi...

Yasamak güzel be dostum
Yasamak y¼rek isi
Ola ki kan kusarsin
İki tasin arasinda kalir ekmegin
Terk eder senide benim gibi, sevdiklerin
Bak, göreceksin
Hiç biri, hiç biri olmasa da
Degilmiki sen varsin
Bak, göreceksin
Yasamak çook güzel...

Hele y¼reginin bir yerinde
Sevgiden yana,
Asktan yana bir zerre isik varsa
Yasamak o zaman
Hepten güzel be dostum
Toptan güzel...

Mehmet Sabri Kılıç

Yuvasiz Kuslara

Bir kus, kanatlari üsümüs
Incecik bir dal üzerinde
Kirildi, kirilacak habersiz
Duyar mi bagirsam, bir tas atsam
Uçamazsa, düşse ya...
Kirilsa kanatlarından birisi
Ne yaparım...

En iyisi bırakayım
Baska kuslar düşmesin
Yeni ağaçlar dikeyim
Dallarını besleyeyim su ile
Yuva kursun kuslar, civildasin
Dinleyeyim bir huzur uykusu ile...

Mehmet Sabri Kılıç

Zor Zamanda

Uzak durmalıyım bu gün kendimden
İçimde fırtınalar koparken
Ve isyana meyilli yüreğimden
Garip sesler yükselirken
Uzak durmalıyım kendimden...

Sorgusuz, sualsiz yine sendeyim
Gözüm kör, kulağım sağır, belleğim unutkan
Kendimden uzak ayrı bir bedendeyim
Yorgun düşmüşüm sensiz yaşamaktan...

Ölüm yok ya bu işin ucunda
Alt tarafı ayrılık, üstü yokluğun
Sensiz yaşamamanın anlamsızlığında
Beni kahreden yoksunluğum...

En iyisi ben, uzak durayım yaralı ben'den
Ve keseyim ümidimi
Zor zamanda yanımda olmayan sen'den...

04 Kasım 2008/İstanbul

Mehmet Sabri Kılıç